

vt in c. non debet. de cōsan. r. affi. r. in c. exigit. r. c. felicitis. de cens. lib. vi. cum simi. Et pro tanto puto de iuris subtilitate posse dici q̄ aut dispensatio imminet sienda principaliter ppter prerogatiuā personarū: secundario tamen ppter bonū publicū spirituale vtz ecclesie generalis: vt quia clericus est persona literata vel potēs r̄ fm eius qualitates non pōt cōmode viuere ex redditibus vnius ecclesie nisi si habeat duas poterit pdesse ecclesie particulari r̄ generaliter defendens do iura ecclesie cōsulendo: r̄ sic principaliter fit ob respectū do iura ecclesie cōsulendo: r̄ sic principaliter fit ob respectū pcedere. c. de multa. vt solus papa dispenset. r̄ iste est p̄p̄t̄ casus illius. c. nam pondero verbum ibi que maiorib⁹ sunt beneficij honorandē. r̄ c. sic loquitur p̄p̄t̄ qm̄ dispensatio principaliter fit ob honorem r̄ cōmodum persone. intelligē do tamē qd̄ secundario redundet in bonū publicū spirituale vt. s. dicit. alias nō esset dispensatio sed dissipatio si tñ attenderet utilitas priuata. vt. s. dicit post Joā. de lig. r̄ dicā latius in seq. articulo. r̄ in hoc casu videt̄ correctū p̄alle. c. sanctorū. nā si hoc casu posset et̄ ep̄s: nugatoriū fuisset dicere qd̄ poterit per sedē apostolicā cū nullus dubitet qd̄ papa possit. r̄ sic debet intelligi de solo papa. ita dico etiam hoc casu legatum de latere esse exclusum. ¶ Aut si dispensatio p̄ncipaliter est sienda ppter utilitatem ecclesiarū: nulla differentia habita an sit persona literata an potēs vel vtilis vel illiterata. sed solū pōderato an fiat p̄ncipaliter ppter utilitatem ecclesiarū. r̄ hoc casu dicā ep̄o dispensandi potestatem minime esse ademptā. r̄ sic. c. sanctorum. in hoc nō esse corrum: q̄ cum nullum ius habeat expressum cōtra. c. sanctorum. nisi. c. de multa. qd̄ p̄p̄t̄ loquitur vt. s. dicit. vtz qm̄ dispensatio fit principaliter ob honore r̄ prerogatiuā persone dicā et̄ hodie illud. c. in alijs casibus obtinere firmitatem. forte enim in aliqua persona multū sollicita de diuine gmelius scire gubernare r̄ augmentare duas ecclesias q̄ duo rectores: vel non reperitur aliquis acceptare volēs illā ecclesiam nisi curatus alterius ecclesie. nam satis esset absonum dicere hoc casu ep̄is esse ademptam potestatem. cuz nullibi hoc cauetur expresse. non tamen dico put dicunt Hostien. r̄ Pe. r̄ Abb. qd̄. c. de multa. loquat̄ quando dispensatio sienda non est. vt. s. dicit: sed quando p̄ncipaliter ob prerogatiuam personarū. secundario ob bonū publicū spirituale vt. s. dictum est. nā in fauorem persone non debet recedi a iure cōmuni. vt in c. miramur. l. j. dist. sed ppter utilitatem superuenientem ex p̄ona bene receditur a iure cōi. vt dicit gloss. no. in p̄alle. c. miramur. r̄ satis pbatur in c. de multa. s. e. fauor tamen q̄ ille qui dispensat non debet habere respectū ad personam sed ad utilitatem cōem que sequitur ex persona dispensatio tñ hoc casu principaliter concernit utilitatem persone. licet dispensans habeat r̄ habere debet respectum ad bonum commune. Et huius iuris correctionis causa potuit oriri ex indiscreta dispensatione quam faciebant ep̄i vñ papa ad hoc obuiandū voluit sibi soli reseruare dispensationem quando venit sienda principaliter ppter prerogatiuam personarū: quia ex dilatione nullum imminet periculum ecclesijs. sed quādo venit sienda principaliter ppter prerogatiuam et utilitatem ecclesiarum voluit ius antiquum remanere in correctū: quia ex dilatione potuisset irrogari ecclesijs maximū p̄iudiciū. r̄ hoc distinctio est multum equa r̄ ecclesijs fauens et p̄uidetur per eam fraudibus adhibendis r̄ etiam utilitati ecclesiarum: r̄ euatur iuriū correctio in quātum fieri potest nec alia iura superius allegata aperte faciunt contra hanc conclusionem. sed. c. ordinarij. de offi. ordinarij. lib. vi. facit aliquantulum p̄tra hanc cōclusionem in. s. si vero. vbi dicit ter. q̄ si dubitatio oritur super dispensatione circa duo curata recurrendum esse ad sedē apostolicā cuius est estimare quē modū sui bñficij esse velit. r̄ ergo tacite innuit q̄ solus papa dispenset. alias dixisset recurrendus esse ad eum qui dispensauit. Sed r̄ideo q̄ papa retulit se ad id qd̄ sepius r̄ frequētius accidit iurta no. in. c. l. fas. de despo. impuber. nam raro cōtingit dispensationem fieri per ep̄m r̄ sup̄ ea dubitari s̄ v̄ plurimū ppter varia rescripta que ab apostolica sede emanantur hęc dubitatio. sed in alio. ille ter. facit pio. quia in principio dicit ep̄m debere compellere quoslibet detinentes duo curata ad ostendendū dispensationes quorū autoritate illa possident r̄ sic nō dicit dispensationes sed is apostolicis: s̄ in genere dicit quorū autoritate r̄ sufficit qd̄ ille ter. non venit dispositiue ad correctionē. c. sanctorum. debet ergo intelligi r̄ restringi fm̄ alia iura. Aduertendum tamen quia circa duas personas vel duas dignitates vel p̄posituras seu administrationes aut duo officia vel eorū alterā cū reliquā obtinēda in eadē ecclesia et̄ cōsuetudine

existēt ep̄s dispensare non pōt. vt in. c. j. de p̄ue. lib. vi. vbi est expressum. An aut possit dispensare circa predicta in diuersis ecclesijs quo ad officia non curata. Jo. mona. ibi dicit qd̄ cōstitutio non loquit̄ in diuersis ecclesijs. sed Archi. sub duobio forte ibi etiam de diuersis ecclesijs hoc intelligit quo ad dignitates personatus vel officia. r̄ dicit qd̄ in illo. c. loquitur de eadē: q̄ sic de facto occurrit. Jo. and. ibi dicit q̄ illud c. nō procedit in diuersis ecclesijs quo ad officia nō curata.

41 ¶ Secundo casu principali sc̄z cum queritur in pluribus simplicibus. gloss. cōter tenet qd̄ ep̄i dispensatione possit qs̄ obtinere plura simplicia seu curatū seu dignitatē cum simplicia. vt no. glo. in. c. l. fas. de cōcel. p̄ben. r̄ c. de multa. s. eo. r̄ c. dudū. h. de elec. r̄ in. c. sup̄ eo. j. eo. ti. lib. vi. r̄ in. c. j. de p̄ue. eo. lib. Et huius opi. fundamentū elicif̄ ex. c. sanctorum. l. r. di. vbi indistincte permittit ep̄o dispensare et̄ circa duo curata. r̄ c. de multa. tñ loquitur de curatis r̄ dignitatibus in simplicibus ergo vel curato r̄ simplicia remanent antiq̄ dispensatio p̄alle. c. sanctorū. sed Jo. and. in. c. l. fas. aliter et melius videtur distinguere. r̄ idem sentit glo. in cle. si. j. eo. tit. vtz qd̄ aut vult ep̄s dispensare sup̄ pluribus beneficij simplicib⁹ vel curato vel dignitate r̄ simplicia bñficio in eadē ecclesia aut diuersis. ¶ Primo casu aut beneficia sunt difformia vt super dignitate r̄ p̄bēda r̄ potest argui. c. j. de cōfuc. l. vi. r̄ q̄ ibi no. facit. c. cū nostris. de cōcel. p̄bē. Aut sunt vniiformia et super duab⁹ p̄bēdis vel canonij. r̄ nō pōt: imo cōsuetudo in contrariū non valeret. vt p̄al. c. l. fas. r̄ no. in p̄alle. cle. si. Que aut sit ratio quare magis in diuersis officijs eiusdem ecclesie q̄ canonij possit ep̄s dispensare dic̄ fm̄ Jo. an. r̄ bñ qd̄ si est canonicus plariū ecclesiarū ex dispensatione semp̄ est reperire in qualibet ecclesia numerum completū: nec frāgitur numerus quia in vna quaq̄q̄ ero decimus vel duodecimus vel quartus decimus fm̄ ordinem receptōis me. r̄ idē si in ecclesia sunt beneficia de per se et canonicatus. nam tñ canonicatus nunc officio potero deferuire. sed si mihi canonicus detur in eadem ecclesia alia canonica: tunc aut ecclesia non habet numerū aut habet: si nō habet nō p̄cedit iteratio quia fieret tantūmodo quo ad vocem sicut cum secundo manumittitur manumissus: baptizatur baptizatus. ordinatur ordinatus. l. viij. di. quod vero. r̄ qd̄ ibi not. Sc̄do casu cuz habet numerū per dispensationem numerus frangitur. naz si essent. r̄ h. canonicis r̄ habeo duas prebendas essent. r̄ sic de singulis non enim pōt eadē persona bis numerari. patēs est ergo ratio fractionis numeri. ¶ Item subtrahitur ecclesie alterius consilium r̄ subsidiū. nā ad hoc ex p̄ima canonica tenebat. r̄ sic per secundam m̄l additur. vñitas ergo ecclesie r̄ officiorū prohibet. r̄ diuersitas ecclesiarū r̄ officiorū permittit. Et per hoc non ob. qd̄ plus sit habere dignitatē r̄ canoniam q̄ duas canonicas: quia hoc vltimo casu militat rō prohibitionis. ad hoc q̄ no. Jo. an. in. c. si. de transla. prelat.

42 ¶ r̄ gl. in p̄alleg. clem. fin. ¶ Tertio casu principali qm̄ talia beneficia sunt in diuersis ecclesijs. r̄ tunc Jo. an. r̄ communiter docto. in p̄alleg. c. literas. r̄ in. c. cū iam dudum. s. eo. tenet qd̄ ep̄s possit dispensare. sed cōtra hoc aperte facit c. sanctorum. vbi dicit ter. licet enim episcopi dispensatione vnus diuersis p̄ceffe possit ecclesijs: canonicus tamen p̄bendarius nisi vnus ecclesie in qua conscriptus est: esse nō debet. r̄ sic apertissime dicit episcopus dispensare nō posse: vt vnus habeat duas prebendas etiam in duabus ecclesijs. Et ideo videtur sic dicendū qd̄ aut ep̄s vult dispensare sup̄ duobus beneficij vel duabus canonij et potest: aut super duabus prebendis diuersarum ecclesiarum quarum quelibet per se sufficit r̄ non potest. r̄ iste est p̄p̄t̄ casus p̄alleg. c. sanctorum. licet ibi gloss. dicat qd̄ et̄ sup̄ duabus potest quando sunt in eodem ep̄atu. secus si in diuersis. r̄ in hoc vltimo casu videtur intelligere illud. c. quod non placet: qd̄ est maxima diuinatio ad illū text. Et primū intellectū ad illud c. videt̄ sentire Inno. in. c. si. de cler. nō resid. vbi dicit qd̄ ep̄i dispensatione non potest quis esse canonicus p̄bendarius in diuersis ecclesijs. sed canonicus tantum sic: per p̄alleg. c. sanctorum. a contrario vbi dicitur qd̄ non potest esse canonicus p̄bendarius in diuersis ecclesijs. ergo canonicus tantum sic. Et ratio diuersitatis fm̄ eum: quia si haberet duas prebendas notaretur cupiditas. vt in. c. cū iam dudum. s. eo. ¶ Item diminueretur p̄bēda aliorū. r̄ non debet fieri dispensatio cum alterius p̄iudicio. hoc vltimū intellige quando p̄bēda nō sunt diuise: quo casu fieret alijs p̄iudiciū si dispensaretur cū alio. sed quod habeat canoniam in alia ecclesia est potius oneris quam cōmodi. ¶ Ex p̄cedit ecclesie plures habere cōsiliatores: quia integrum est iudiciū r̄. l. iij. di. exempla. r̄ c. p̄uidentia. de offi. deleg. Sed diceret

3. Scbasti. Sapta.
a Dispensatio.
Aduerte tamē qd̄ dispensatio inferioris a papa requirit cām apparētē ad h̄ vt valeat vñ si ep̄o p̄cessum est qd̄ possit dispensare sup̄ pluralitate bñficio: nō debet dispensare nisi ille sit sublimis vel literat⁹ vt Seltin. no. in. c. ad audiētiam. h. col. vi. d. ff. oia autē ista. s. de rescript.